

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τὴν Τρίτην, 24^{ην} Ἰουνίου / 7^{ην} Ἰουλίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Γενεσίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, κατόπιν λύσεως τῆς ἀτεκνίας τῶν ὑπέρ-γεγηρακότων γονέων αὐτοῦ Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ, συμφώνως πρὸς τὴν Εὐαγγελικὴν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (κεφ. 1). Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἦτο ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν (Ματθαίου 11, 11) καὶ ὁ διὰ τὴν δικαιοσύνην ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀδίκως καὶ ἀναιτίως ἀποκεφαλισθεὶς (Ματθαίου 14, 1-11).

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τὸν κατὰ παράδοσιν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, τὴν Ὁρεινὴν, προάστιον σήμερον τῆς πόλεως τῆς Δυτικῆς Ἱερουσαλὴμ. Εἰς τὴν μικρὰν ταύτην Ἰσραηλινὴν κώμην, πλησίον τοῦ Ἰσραηλινοῦ νοσοκομείου Χαντάσσα, ὑπάρχει Ἐκκλησία τοῦ Πατριαρχείου, πρὸς τιμὴν τοῦ Γενεσίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐκτισμένη εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς βυζαντινῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοκράτορος Πατριάρχου Κυρίλλου, περὶ τὸ 1850. Εἰς ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν ἐτελέσθη Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, τοῦ Ἀρχιμ. Ἰγνατίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων, τοῦ Ἀρχιμ. Μελετίου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου Εὐλογίου καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔψαλε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμ. Ἀριστόβουλος καὶ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ κατανύξει Ἀραβόφωνοι πιστοὶ καὶ μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλων πόλεων.

Εἰς τὴν αὐτὴν κώμην καὶ ἔναντι τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ λόφου ὑπάρχει Ἐκκλησία καὶ γυναικεῖα Μονὴ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας πρὸς τιμὴν τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Εἰς ταύτην προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ἐλθὼν κατὰ τὸ ἔθος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου, τῇ προσκλήσει τῆς Μονῆς, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (Missia) τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας εἰς Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιμ. Θεοφάνους καὶ ἄλλων ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας παρεπιδημούντων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ Ἀγιοταφитῶν ἱερέων καὶ τοῦ Διακόνου Διονυσίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῶν μοναζουσῶν τῆς Μονῆς καὶ μετέχοντος πυκνοῦ Ρωσοφώνου ἐκκλησιάσματος ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ὁρθοδόξων Ρωσοφώνων.

Μετά τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐτελέσθη λιτανεῖα μετὰ δεήσεως καὶ ραντισμοῦ Ἀγιασμοῦ πέριξ τῆς Μονῆς, κατὰ τὸ Ρωσικὸν Τυπικόν.

Ἐν τέλει παρετέθη τῇ Ἀρχιερατικῇ συνοδείᾳ καὶ πολλοῖς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος εὐφρόσυνος ἐόρτιος τράπεζα ὑπὸ τῆς ἡγουμένης Ὀσιωτάτης Μοναχῆς Γεωργίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

